

ฉบับพิเศษ หน้า ๔
เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๕๒๐

พระราชบัญญัติ
วิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๒๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๐
เป็นปีที่ ๓๒ ในรัชกาลปัจจุบัน
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยวิชา
ชีพวิศวกรรม
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่ง
ดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๗๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๕๒๐

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
วิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราช
บัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้
แทน

“มาตรา ๗ ให้มีกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะ
กรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม” เรียกโดยย่อ
ว่า “ก.ว.” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน
และกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจาก

(๑) วุฒิสวกรซึ่งเป็นข้าราชการในกระทรวง
ทบวงกรมจำนวนสองคน

(๒) วุฒิสวกรซึ่งเป็นข้าราชการในมหา
วิทยาลัยในตำแหน่งศาสตราจารย์ประจำจำนวนสองคน

(๓) วุฒิสวกรในสาขาวิศวกรรมโยธา
วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมอุตสาหการ
วิศวกรรมเหมืองแร่ และในสาขาวิศวกรรมอื่น ซึ่งจะได้กำหนด

ฉบับพิเศษ หน้า ๖

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๑๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๕๒๐

โดยพระราชกฤษฎีกาสาขาละสองคน โดยคนหนึ่งในแต่ละสาขานั้นจะแต่งตั้งจากวุฒิสวกรซึ่งสมาคมวิชาชีพวิศวกรรมที่ ก.ว. รับรองเสนอมาก็ได้

ให้ ก.ว. เลือกรวมการคนหนึ่งเป็นรองประธาน มีหน้าที่ช่วยประธานตามที่ประธานมอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนประธานในเมื่อประธานไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจแต่งตั้งซ้ำอีกได้แต่ไม่เกินกว่าสองครั้งติด ๆ กัน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ตาย

(๓) ลาออก

(๔) ถูกพักหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๕) ขาดจากการเป็นข้าราชการสำหรับ
กรรมการตามมาตรา ๗ (๑)

(๖) ขาดจากการเป็นข้าราชการหรือขาดจากการเป็นศาสตราจารย์ประจำในมหาวิทยาลัยสำหรับกรรมการตามมาตรา ๗ (๒)

เมื่อกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นในจำนวนเดียวกันเป็นกรรมการแทน กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคสอง อยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการที่ตนแทน”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓) ของมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕

“(๓) มติยกเว้นคุณสมบัติตามมาตรา ๑๘ (๓) ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

“มาตรา ๑๓ ให้ ก.ว. มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลซึ่งมีสิทธิและสมควรเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๑๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๕๒๐

(๒) สั่งพักใบอนุญาต หรือ เพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๓) ออกข้อบังคับวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการทดสอบความรู้ การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต แบบใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การไต่สวน การสั่งพักใบอนุญาต หรือการเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๔) ออกข้อบังคับวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเทียบปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพการช่าง เป็นคุณวุฒิในวิชาชีพวิศวกรรม

(๕) ออกข้อบังคับวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

(๖) ให้คำปรึกษา และคำแนะนำแก่มหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาอื่นในการศึกษาวิชาในสาขาต่างๆ ของวิศวกรรมศาสตร์”

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๕๒๐

“มาตรา ๑๔ ทวิ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจสอบใบอนุญาตหรือการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม และเพื่อการนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริง รวมทั้งให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานได้

(๒) เข้าไปในสถานที่ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือมีเหตุผลพอเชื่อได้ว่า ได้ใช้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น ต้องอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม(๑) หรือ (๒) ถ้าปรากฏว่าผู้ใดประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือได้รับใบอนุญาตแต่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติ^๕ หรือกฎกระทรวงออกตามพระราชบัญญัติ^๕ นี้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรือรวบรวมเอกสารหรือหลักฐานอย่างอื่นเท่าที่จำเป็น เพื่อดำเนินการต่อไปตามควรแก่กรณี

ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในส่วนที่เกี่ยวกับการค้นมาใช้บังคับแก่การยึดหรือการรวบรวมเอกสารหรือหลักฐานตามวรรคสองโดยอนุโลม”

เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๕๒๐

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม จะต้องมีความรู้ตามมาตรา ๑๘ และต้องมีคุณสมบัติในวิชาชีพวิศวกรรมตามมาตรา ๑๙ หรือผ่านการทดสอบความรู้ตามมาตรา ๑๙ ทวิ แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ไม่เคยต้องโทษจำคุกในคดีที่ ก.ว. เห็นว่าอาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ เว้นแต่ได้พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีนับแต่วันพ้นโทษ และ ก.ว. เห็นสมควรยกเว้นให้”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๑

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๑๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๕๒๐

“มาตรา ๑๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจะต้องมีคุณวุฒิในวิชาชีพวิศวกรรม ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับภาคีวิศวกรจะต้องมีปริญญาในสาขาที่ขอรับใบอนุญาตตามหลักสูตรการศึกษาและจากสถานศึกษาที่ ก.ว. รับรอง หรือมีประกาศนียบัตรที่ ก.ว. เทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาในสาขาที่ขอรับใบอนุญาต หรือมีปริญญาหรือประกาศนียบัตรที่ ก.ว. เทียบตามข้อบังคับออกตามมาตรา ๑๓ (๔)

(๒) สำหรับสามัญวิศวกรจะต้องเป็นภาคีวิศวกรซึ่งได้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หรือวิชาชีพตามมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมตามข้อบังคับออกตามมาตรา ๑๓ (๕) ในสาขาที่ได้รับใบอนุญาตในฐานะภาคีวิศวกรมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี

ระยะเวลาสามปีใน (๒) ให้เปลี่ยนเป็นสองปีสำหรับภาคีวิศวกรที่ผ่านการทดสอบความรู้จาก ก.ว.

(๓) สำหรับวุฒิวิศวกรจะต้องเป็นสามัญวิศวกรซึ่งได้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิชาชีพตามมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมตามข้อบังคับออก

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๒

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๕๒๐

ตามมาตรา ๑๓ (๕) ในสาขาที่ได้รับอนุญาตในฐานะสามัญวิศวกรมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดปี

ระยะเวลาเจ็ดปีใน (๓) ให้เปลี่ยนเป็นห้าปีสำหรับสามัญวิศวกรที่ผ่านการทดสอบความรู้จาก ก.ว.

ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม โดยได้รับเทียบปริญญาหรือประกาศนียบัตรตามข้อบังคับออกตามมาตรา ๑๓ (๔) เมื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทสามัญวิศวกรหรือวุฒิวิศวกร ต้องผ่านการทดสอบความรู้จาก ก.ว.”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕

“มาตรา ๑๕ ทวิ นอกจากผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๖ ก.ว. อาจออกใบอนุญาตพิเศษให้ผู้ที่มิคุณสมบัติเป็นผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามมาตรา ๑๕ ซึ่งผ่านการทดสอบความรู้จาก ก.ว. และ ก.ว. พิจารณาเห็นว่าอาจประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามขนาดที่เหมาะสมในสาขาหนึ่ง

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๑๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๕๒๐

สาขาใดหรือหลายสาขาได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ขอรับใบอนุญาตนั้นจะมี
คุณวุฒิในวิชาชีพวิศวกรรมตามมาตรา ๑๕ หรือไม่ก็ตาม

ให้ถือว่าผู้ได้รับใบอนุญาตพิเศษตามวรรคหนึ่งเป็นผู้
ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต
และให้อยู่ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติในหมวด ๑ หมวด ๓
หมวด ๔ และหมวด ๕ ตามพระราชบัญญัติ^๕

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราช
บัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปน
แทน

“มาตรา ๒๐ การขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ
วิศวกรรมควบคุมตามมาตรา ๑๖ และการขอรับใบอนุญาตพิเศษ
ตามมาตรา ๑๕ ทวิ ทั้งนี้ ไม่ว่าในวิชาชีพวิศวกรรมสาขาใดหรือ
หลายสาขา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ ก.ว.”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราช
บัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒
และให้ใช้ความต่อไปน^๕ แทน

“มาตรา ๒๑ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทภาคีวิศวกรหรือคำขอรับใบอนุญาตพิเศษตามมาตรา ๒๐ ให้เลขานุการ ก.ว. ประกาศชื่อที่อยู่ และคุณวุฒิของผู้ขอรับใบอนุญาตพร้อมทั้งรายละเอียดอื่นเพื่อการขึ้นไว้ ณ สำนักงาน ก.ว. เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน เพื่อให้โอกาสบุคคลอื่นยื่นคำคัดค้าน

เมื่อได้ประกาศรับกำหนดแล้ว ให้เลขานุการ ก.ว. เสนอคำขอรับใบอนุญาตต่อ ก.ว. พร้อมด้วยคำคัดค้าน ถ้ามี เพื่อพิจารณาการออกใบอนุญาต

ในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาต ก.ว. จะเรียกผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ยื่นคำคัดค้านมาให้ถ้อยคำ ชี้แจง หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่นเพิ่มเติมก็ได้

นอกจากเหตุอื่นอันไม่สมควรออกใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ ก.ว. มีอำนาจปฏิเสธการออกใบอนุญาตได้ในเมื่อได้พิจารณาเห็นว่าผลงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิชาชีพตามมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมตามข้อบังคับออกตามมาตรา ๑๓ (๕) ตามระยะเวลาที่

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๕๒๐

กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕ (๒) หรือ (๓) นั้น มีปริมาณหรือคุณภาพไม่เพียงพอแก่การออกใบอนุญาตประเภทนั้น”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมและใบอนุญาตพิเศษ ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันออกใบอนุญาต เว้นแต่ใบอนุญาตประเภทวุฒิวิศวกรที่เสียค่าธรรมเนียมในอัตราตลอดชีพ ให้มีอายุตลอดชีพของผู้ได้รับใบอนุญาต

การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามข้อบังคับของ ก.ว.

ถ้าใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำร้องขอรับใบแทน ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบการสูญหายหรือถูกทำลาย”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามมาตรา ๑๕ และมาตรา ๓๔ ต้องประกอบ

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๕๒๐

วิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามประเภทและสาขาที่ได้ระบุไว้ในใบอนุญาต ทั้งนี้ ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ระบุในกฎกระทรวง สำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตพิเศษตามมาตรา ๑๕ ต้องประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามขนาดและสาขาที่ได้ระบุไว้ในใบอนุญาต

ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทและสาขาใด จะประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาอื่นนอกจากที่ได้ระบุไว้ในใบอนุญาตได้เพียงใด ให้เป็นไปตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ระบุในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๒๖ ทวิ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ตอบหนังสือสอบถามของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ไปชี้แจงข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๑๔ ทวิ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๑ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมผู้ใดประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในระหว่างถูกพักใบอนุญาตต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(ก) ประเภทภาคีวิศวกร ๒๐๐ บาท

(ข) ประเภทสามัญวิศวกร ๓๐๐ บาท

(ค) ประเภทวุฒิวิศวกร

อายุ ๕ ปี ๔๐๐ บาท

ตลอดชีพ ๑,๒๐๐ บาท

(ง) ตามมาตรา ๑๕ ทวิ ๒๐๐ บาท

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๘

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๑๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๕๒๐

(๒) ค่าต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่ขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตหมดอายุ

(ก) ประเภทภาควิศวกร ๑๐๐ บาท

(ข) ประเภทสามัญวิศวกร ๑๕๐ บาท

(ค) ประเภทวุฒิวิศวกร ๒๐๐ บาท

(ง) ตามมาตรา ๑๕ ทวิ ๑๐๐ บาท

สำหรับผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตหลังจากใบอนุญาตหมดอายุ ให้เพิ่มอัตราค่าธรรมเนียมตาม (ก) เป็น ๒๐๐ บาท (ข) เป็น ๓๐๐ บาท (ค) เป็น ๔๐๐ บาท และ (ง) เป็น ๒๐๐ บาท

(๓) ใบแทนใบอนุญาตหรือหลักฐานรับรองการได้รับใบอนุญาต ๒๐ บาท

(๔) ค่าทดสอบความรู้ครั้งละ ๔๐๐ บาท ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก บุญชัย บำรุงพงศ์

รองนายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๕๒๐

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒ มีบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม คุณสมบัติ และระยะเวลาประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ขอรับใบอนุญาต การประกาศชื่อ ที่อยู่ และคุณวุฒิของผู้ขอรับใบอนุญาต อายุใบอนุญาตบางประเภท ข้อกำหนดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ได้รับใบอนุญาต โทษ อัตราค่าธรรมเนียมที่ไม่เหมาะสม และเพื่อให้คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมมีอำนาจออกใบอนุญาตพิเศษตามความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของผู้ขอรับใบอนุญาตแต่ละรายได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น